

vrača s potovanja v Atene, sploh ves grški narod je razjarjen. — Francozi dolžijo Bismarka, da Angležem pomaga Egipt vzeti, sploh pa Francozi zopet začnejo Nemce nadlegovati, ker jih sovražijo čez vse druge narode, v Parizi so hoteli nemške turnerje pretepati, policija je tepež zabranila. — Nemški katoličani obhajajo letos v Frankfurtu sijajen shod. Okolo Bretislava vršijo se kmalu velikanski manevri, h katerim pride nemški cesar, cesarjevič, saksonski kralj, ruski veliki knez Vladimir in avstrijski nadvojvoda Janez Salvator z načelnikom generalnemu štabu, baronom Beck.

Za poduk in kratek čas.

Naš domači regiment šte. 47.

VIII. Piemontezci so mirovali, tepeni pri Novari. Sedaj kresne grof Radaki po drugih italijanskih vstajah in puntarjih ter pošlje vojakov papežu v pomoč in Toškanskemu nadvojvodi. Tudi naš regiment mora naprej v južne kraje, samo grenadirji ostanejo v Milanu in Monzi. Naši Slovenci marširajo tedaj v Pavijo, v Piacenzo, Parma in dalje čez Apeninsko gorovje, brišejo puntarje iz mest: Pontremoli, Massa, Carrara, Pisa in dospejo dne 19. aprila pred pomorsko mesto Livorno.

Puntarji zaprejo vrata in mečejo iz mesta bombe in granate. Škopilo je krogelj na naše brambovce, kakor če redek dež pada. Vendar bombe bile so slabo narejene in niso nič škodovale. Drugi den pa začnejo naši iz svojih kanonov škropiti v mesto, kar veliko več zda. Kmalu je na več mestih zid predren, vrata prestreljena in sedaj naskočijo naši mesto in se ga polastijo. Toda vstaji odmeknejo pete na ladije in se odpeljujejo po Srednje zemskem morju. Okolo poludneva je mesto v naši oblasti in vojaki, zlasti naši slovenski brambovci, odložijo orožje in začnejo za obed kuhati.

Naenkrat zaslišijo streljati. Pešiča puntarjev zaprla se je bila v stolno cerkvo in nameravala niti k morju ter začne drzno v naše vojake streljati. Naši pa mislijo, da so zašli v nevarno past, da so zaseženi in zajeti v tujem mestu. Neizrečena jeza jih zgrabi. Hipoma zaprejo in zapšejo vse ulice okolo stolne cerkve in začnejo potem vdirati v hiše.

Vsaakega ubijejo, katerega najdejo. Več slovenskih brambovcev naleti škofovsko palačo, vdere v njo in se hoče lotiti škofa, mirno sedečega na svojem tronu. Toda v tem hipu prileti vojaški kaplan č. g. Lovrenčič in zabrani nameravano zločinstvo. Zato je pozneje imenovan za častnega župnika Livornoškega.

Ko je rabuke konec, porazstavi poveljnik d'Aspre vojake po kosarnah v mestu. Tretji in brambovski bataljon ostaneta več časa v Livornu,

drugi bataljon pa odmaršira v prekrasno Florencijo. Peto in šesto divizijo pošljejo potem pod baronom Piretom v papeževe dežele do Peruggie, Arreza, Castella do Ankone ali Jankina. Papež Pij IX. dali so vsakšnemu naših vojakov, kateri je v njihovih deželah služboval, v spomin bakreno svetinjo z napisom:

Pius IX. Pont. Max. Romae Restitutus Catholicis Armis Collatis-Anni MDCCCXLIX. Na zadnji strani pa je bilo čitati. Sedes Apostolica Romana.

Dne 24. avgusta 1849 morale so se tudi Benetke udati cesarskeji vojski in tako je bilo na Italijanskem vse zopet cesarju podvrženo. Tudi na Ogerskem se je med tem posrečilo puntarske armade premagati, deloma s pomočjo ruske vojske, katera je pod generalom Paskijevičem magjarskega generala Görgeja zajela in prisilila, da se je pri Vilagošu vdal. Od našega regimenta udeležil je se vojske proti Magjarom samo 4. bataljon.

Dne 24. aprila 1849 bil je v Gjuru, pozneje v Požunu in naposled pred Komarno pa ni prišel nikoli v boj. Tem več pa je trpel po koleri, ki mu je pobrala mnogo vojakov. Meseca oktobra vrne se bataljon domov na Štajersko. Peti bataljon bil je 1. 1849 nekaj časa v Bruku na Muri, potem v Pinkafeldu na Ogerskem; samo njegova 25. in 26. kompanija ostala je doma v Mariboru.

Proti večeru 15. junija zvedo naši vojaki v Mariboru, da maršira 66 husarjev, ogerskih deserterjev regimenta šte. 12, iz Koroškega proti Selnici in Kamei, da bi na Ogersko prodrli k puntarjem. Hitro se vzdignejo naši z mesta in zasedejo klanec med Kameo in Bresternico. Husarji to uvidevši zakadijo se proti našim pa v tem trenutku zagromijo puške in vojaki prasnejo z bajonetom v deserterje. Teh je hipoma 5 mrtvih, 10 ranjenih, ostali pa vjeti, konj ustreljenih je 13, ranjenih 17 in 36 zaplenjenih. Zajete puntarje so pozneje na dvorišči kosarne pri Dravi ustrelili in v Tezni pokopali ravno tam, kder ptujška cesta na tržaško trči. Izmed naših vojakov dobila sta korporal Anton Paurič in prostak Anton Gorijup sreberne svetinje, ker sta se hrabro obnašala. Paurič je na primer ubil deserterja, ko je ta sabljo zamahnil, da poseka lajtnanta Jožefa Leitnerja.

Brambovski bataljon dobil je 5. decembra dovoljenje marširati domov. No, in 20. decembra zapusti Livorno ter pešice premeri celo dolgo pot do Maribora, kamor dojde 25. januarja 1850. Vojske je konec. Sedaj še imamo razlagati, kako se je naš regiment obnašal v vojskah 1. 1859, 1866 in 1878.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 35. Nek gospod je poslal tri hlapce na polje delat. Ti se pa vležejo pod bližnjo drevo v senco. Sedaj pride gospod gledat pa hlapci se ne zmenijo za njega nič. Gospod je pa moder mož in jih ogovori rekoč: kateri je najnemarnjši,

tistemu dam zlat. Dva sta hitro po konci, vsak pravi, jaz, jaz! Ko se pa tretji tudi za to ne zmeni, ampak na miru v senci leži, stopi gospod k njemu in pravi: to imaš zlat, ti si najnemarnejši. Hlapec pa se dobro zleca in reče: gospod, prosim, bodite še toliko dobri pa mi zlat denite v žep.

Janez Verlič,

kmet. sin pri sv. Ropertu v Slov. goricah.

Razne stvari.

(Vabilo.) Slovensko društvo obhaja v nedeljo 10. Septembra ob 3. uri popoldne v dvorani gostilne „Stadt Wien“ v Mariboru svoj prvi občni zbor. K obilnej udeležitvi vabi uljudno. Odbor.

(Vabilo) k izletu „Savinjskega Sokola“ v Šoštanj v nedeljo dne 3. septembra 1882. 1. ob priliki otvorjenja čitalnice šaleške doline. Red: 1. Sokoli zbirajo se v nedeljo 3. septembra t. l. ob 1 $\frac{1}{2}$ uri popoldne na gosp. Lipold-ovem kegljišči ter se odpeljejo točno ob 1 uri v Šoštanj. 2. V Gorenji pridružijo se Sokoli iz spodnje Savinjske doline. 3. Priti je v polni društveni opravi, gledati posebno na lično obleko ter paziti popolnem na red, česar storiti je vsakega posameznega Sokola dolžnost. 4. Pred trgov Šoštanj stopi „Sokol“ raz vozov v vrsto ter koraka z godbo skoz trg v vrt gosp. M. Tajnik-a. — Prej iz vrste izstopiti ali krog postajati je strogo zabranjeno: istotako je ima povsem paziti na povelja staroste in rediteljev ter v tem trenutku vzdržati se vsakega nepotrebnega razgovarjanja in smejanja, v prvi vrsti pa kadenja smodk, katero opustiti se ima vsikdar, kedar in kolikorkrat stoji „Sokol“ v vrsti in pod zastavo. 5. Pozdrav od strani čitalnice. 6. Odzdrav „Sokola“. Odbor.

(Denarjev pobirajo) za most čez Dravo od koroškega predmestja na desno pobrežje.

(K vojaškim vajam) odmarširal iz Maribora je v Bruck na Litavi 21. bramovski lovski bataljon, 19 oficirjev in 630 mož.

(Pogorel v Monšbergu) je mesar J. Turkuš; škoda je 800 fl.

(Zasipalo) je hlapca Žaidleržičevega v Oseku sv. Lenartskega okraja, da je v dveh urah umrl.

(Stekel pes) zgrizil je več svinj, psov, perjadi v Pragarskem in Cigonci pri Bistrici.

(Na Polensčaku) pri Ptuji so nekega Čebula in Koroškega ubili in oropali.

(Preminol) da nihče ne ve kam, je 6letni fantič M. Petiska v Makolskeji fari, potem 12letni sin M. Dvoršakov v Zamarkovi v Slov. goricah. Bil je v sv. Lenart poslan z desetakom užitnine plačat pa ga ni nazaj. Davka ni plačal. Mislijo na zločinstvo.

(Štajerska hranilnica) je po toči, dne 31. maja oškodovanim mariborskega okraja, darovala 3000 fl.

(Pekarski Reisor) je Mariborčanom kupil podobno cesarja Jožefa II.

(V Rače) pri Mariboru prišlo je 8 oficirjev in 450 artileristov iz Gradca, da se vežbajo v ekserciranju s planinskimi kanoni.

(Tagespošta) psuje na Bizelskega, sv. Peterskega župnika in onega v Podčetrtnu, ker nečejo biti naklonjeni liberalnemu lisjaku celjskemu.

(Cillier Zeitung) rohni grdo na Slov. Gospodarja in jegovega prejšnjega urednika, češ ta je Celjanki želel, naj jo g. Kurz v Slatini v pričetej pravdi trdno prime in jenega urednika 3 mesece v kajho posadi. Sedaj pa je očitno, da v našem listu o tej pravdi niti besedice nihče ni poročal. Vse si je celjski kričoč izmislil in potem lajal kakor de bi bil obseden. Takšni so nemško-liberalni ščuvvarji pri nas na Slovenskem.

(„Cillier Zeitung“) se močno jezi, da jenega sinčeka „Kmetskega lisjaka“ Slovenci ne maramo. Od vseh strani se nam piše, da ga le Nemei, nemčurji, slovenski odpadniki, renegati in Judeži naročujejo, ljudem vsiljujejo in zastonj pošiljajo. Celjski nemčurji so prosili njim naklonjene nemčurje pri poštah. Ti so jim adrese poslali in zato marsikdo lisjaka po pošti dobi, kakor da bi bil res naročen. Niti enega poštenega svoj slovenski rod v resnici ljubečega človeka nimajo med naročniki. Listič izdajajo Nemei in narodni Judeži za narodne Judeže!

(Spremembe pri čč. oo. kapucinih) Provincijal je č. o. Ferdinand, gvardijan v Celji, č. o. Friderik Iglič, v Krškem č. o. Lukež, v celjski samostan prideta čč. oo. Gregor in Dijoniz, v Krško pa č. o. Aleksander.

(Zlato sv. mešo) obhaja dne 8. septembra č. g. Vinko Žizek pri sv. Jožefu pri Celji, isti dan obhajajo čš. oo. lazaristi 30letnico svojega prihoda k sv. Jožefu.

(Cesarjev god) slabo obhajali so v Spod. Drauburgu: župana, podžupana, svetovalcev ni bilo videti, nemškutarski podučitelj pa je k slovesnej meši prišel v belih hlačah in s solnčnikom, kakor da bi se v cerkvi solnea bal. Več zanima Drauburške nemčurje nemško-pruski Schulverein.

(G. Millemoth) pri sv. Lovrenci v puščavi dobiva 5 „Priatelj“, da ima kmetom kaj za zažiganje tobaka dajati. Za boljo rabo itak ni.

(Ukradli) so krčmarju Karničniku pri sv. Lovrenci v puščavi 2 prta, 21 prtičev, več ženske in moške obleke in 4 fl. v penecih.

(Mariborsko glavarstvo) je županom in žandarjem zaukazalo zvesto paziti na prodajalce sadu, ki niso posestniki.

(Dobra knjižica za šole) je g. Lapajnejevo; Domovinoslovje, drugi popravljeni natis z 2 zemljevidoma. Izdal jo je g. Leon v Mariboru in velja 20 kr. s poštnino vred 25 kr.

(G. J. Paulšek) vodja šole v Račah izreka v imenu učeče se mladine najprisrčnejšo zahvalo g. Francu Bothe, poštarju v Račah, in gospej Wregovej v Slivnici, ki sta na cesarjev god otrokom darovala sadu, vina in kruha.